

POSĄDZENIE (5) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg N posądzeni(e) (1). ◇ G posądzenia (1). ◇ D posądzeniu (2). ◇ A posądzeni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. posądzić.

*Pomówienie, negatywna ocena; condemnatio Vulg (5) : Oczy głęboko w czele leżące, znamio: człowiek [..] łącznego ku pośądzeniu, długo gniewnego *GlabGad N6*; To przekładając Ian S. mowił: rádżę niech nikt prędko do pośądzenia nie będzie *SkarŻyw 100*; Nie mowięć ku pośądzeniu bom przed tym powiedział/ iż w fercách náfzych ták iefteście/ żebyfmy rádżi z wámi fpołecznie vmárli y fpołecznie żyli. *WujNT 2.Cor 7/3*.*

*posądzenie kogo (1): POSADZENIE innych zázazáne. *WujNT Bbbbbbv*.*

*Szereg: »pośmiech i posądzenie« (1): Tu fobie przełoż [= *przedstaw*]. [...] Człowieká mizernego/ światu wfzytkiemu ná pośmiech y pośądzenie vkazánego. *LatHar 670*.*

Synonimy: obmowa, oskarżenie, osoczenie, pomowa, pomowienie, potwarstwo, potwarz.

Cf POSĄDZIĆ

DDJ